

מ"ת 20/62165/05 - מדינת ישראל נגד נתן אמיןוב (עוצר) - באמצעות VC, יוסף צרור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 20-05-62165 19 אוגוסט 2020

מדינת ישראל נ' אמיןוב (עוצר) וах'

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רותם נוימן וסרמן

ה המבקש

נגד

המשיבים

1. נתן אמיןוב (עוצר) - באמצעות VC

ע"י ב"כ עו"ד חגית רחמנית ואופיר חגואל

2. יוסף צרור (עוצר)

החלטה - משב 1

1. בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים על פי סעיף 21 לחס"פ [סמכויות אכיפה-מעצרים] התשנ"ו - 1996, (להלן: "חס"פ מעצרים") שהוגשה בד בבד עם כתוב אישום המיחס לשני המשיבים באישום הראשון עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע - על פי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"), חבלה בכונה מחמייה - עבירה לפי סעיף 329(א) בלבד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 העונשין.

למשיב 1 (להלן: "המשיב") מייחס גם אישום שני בעבירות של החזקת סמ לצריכה עצמית - על פי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפיקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג - 1973 ושלוש עבירות אiomים לפי סעיף 192 לחוק.

2. ההחלטה הנוכחית עוסקת בעניינו של משב 1 בלבד ותכליתה קביעת קיומו של ראיותلقאה באישום הראשון המרכזី בעניינו, משטעה באת כוחו שהלו אין בנסיבות.

3. באישום הראשון לכתב האישום נתען כי המשיב ומשב 2 קשרו עבר ליום 20.04.19. לפגוע ב-ג.א, המתגורר בשדר' בן גוריון 11 באזורי ולגרום לו מכות, מום או חבלה חמורה. במסגרת הקשר, כך כתב האישום ולשם קידומו הציגו המשיבים בצוותא חדא באלה נשלפת ובסיכון לדרמן והגיעו בתאריך המצוין לעיל בסימון לשעה 16:00 לבניין בכתב בתאמורה רכב בו נהג אדם שלישי.

בהתאם לבניין התפצלו השניים, המשיב פנה לחזית הבניין ומשב 2 לחלקו האחורי.

בשלב זה הגיעו לבניין מיכאל והתלונן ג.י. רוכבים על אופנוע MAX-T- הנהוג ע"י המתלונן ומיכאל על הכסא מאחוריו, כאשר הם חbosים קסדות.

המשיב ומשב 2 טעו לחשוף בשל מבנה גוףו ש-ג.י. הוא נ.א. בעת שרוכבי האופנוע החנו אותו מתחתי לבניין רץ משב 1

כשהוא אוחז באלה הנשלפת לעבר רוכבי האופנוו, אך משפטה המתלוון את משקוף קסדוו הבחן המשיב שאין הוא נ.א, אמר "זואלה זה לא אתה" והסתובב.

בזה בעת במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיע המשיב 2 מאחורי המתלוון דקרו דקירה אחת בגין התחתו בסובבו שהוא נ.א.

בתכווף לכך החלו המשיבים להימלט מהמקום, כאשר הסcin נעה בגב המתלוון - בדקירה נגרם למתלוון פצע בגין התחתו - מרחק של כ-1 ס"מ מעמוד השדרה והוא פונה לבית החולים "אסף הרופא" שם קיבל טיפול.

4. לעומת זאת כוחו של משיב 1 אין בידי המבוקשת להציג "ראיות לכואורה" המלמדות כי הוא זה שהשתתף בתקיפתו של המתלוון ומשכך אין הצדקה לעצרו עד תום ההליכים המשפטיים.

ציוון, כי בעניינו של משיב 2 הסכמה ההגנה לקיומן של ראיות נדרשות לשלב זה של ההליך והוא נעצר עד תום ההליכים.

5. בקצרת האומר תזכיר ההלכה בקשר דא:

על פי בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל (פ"ד (2), 133 (1996)) על התביעה להציג ראיות ש"אם נאמני לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורך ביצע את המעשה המויחס לו" (בש"פ 265/19 רפיק סלאימה נ' מדינת ישראל (22.01.19)). דהיינו, בשלב זה אין בית המשפט בוחן את משקל ראיות התביעה אלא קובע האם בהנחה יונתן אמון בעדות הלאורית ניתנת יהיה בחומר גולמי זה כדי להרשיע המשיב בדיון.

6. העדות המרכזית לטעמי לחובתו של המשיב היא עדותו של עד התביעה נתנה מיכאל. זה ישב על מושבו האחורי של האופנוו שהגיע לבניין - להודיעו (התמליל מ.ט 589/20 מיום 20.04.20 החל מעמ' 6 משורה 1) החנו את האופנוו ואז "רואים מישחו רץ אלינו עם אלה. פתח את האלה ברזל...הסתכל עליינו כמה שנים...הוא בא להרביץ לנו כבר...אבל אז שחבר שלי הוריד את הקסדה הוא קלט שזה לא מי שהוא חיפש...הוא...אמר לנו...זה לא מי ש...הוא שאל איפה אנחנו גרים...".

ובהמשך (עמ' 7 משורה 32): "לא עברו שלוש שנים קפץ מישחו מאחורה, מהצד השני...חבר שלו לא ראה אותו אני קלטתי שהוא בא ממשה. דפק לו צזה מכח בגב...קפוץ, נתן לו את הסcin בתוך הגב והתחל לrox, לפירונט. Caino התחל לברוח אחרי החבר שלו".

7. במסדר זיהוי תצלומים זהה מיכאל את המשיב כזה אשר הגיע אליו ואל המתלוון עם האלה ב亞מרו "אני כמעט בטוח בוודאות" לגבי הזיהוי.

8. בדוח תשאל מיום 19.04.20 ובדוח תשאל נספ מסר נ.א הקרבן המיועד המתגורר בבניין אליו הגיע עם האופנוו עם שני רוכביו - כי ראה את שני המשיבים אותם זהה והמוכרים לו - הולכים לכיוון האופנוו - ראה אף את המשיב שולף אלה מתקפלת מתוך מכנסיו. הלה לא ראה את הדקירה, אך שמע צעקות ואת משיב 1 אומר "זה לא

9. בחומר הראות דז"ח השוואת מיום 20.05.14 שערן און שלוש מגובה בתצלומים - המראה כי מבנה גוףם של המתלון ו-ג.א - דומה מאוד.

10. בחומר החקירה אף תיעוד מצלמות על תנועת הרכב המש��בים באחור האירוע באחור והסבירה בזמןים קרובים לפני ואחריו האירוע המתישב עם שהותם במקום. לציין שני המש��בים עם אחר שהוא ייחדי ברכב כ-10 שעות אחר כר בראשון לציון הקרובה ובו מסמכים השייכים להם, כן נמצאה אלה נשלפת הדומה לזאת שנטען כי המש��ב אחז בה באירוע.

11. בין ראיות התביעה עדויות של אמר מקסימום יהודה ברשות - השניים שהוא בחצר הבניין בעת הגעת האופנוויל מקום ובמקביל הגעת הרכב הסקודה האפור - השניים מתארים, כל אחד מנகודות מבטו פריקת אדם מהסקודה, ושניהם רצים לאוטו כיוון סמוך לשמיית צוקות.

12. ככל אלה מתווספה העובדה כי המשﬁב שמר על שתיקה במהלך חקירתו, עובדה המוסיפה על מצרף הראות בשלב זהCIDOU.

13. באת כה המשﬁב מצבעה על סטיות בגרסאות העדים לרבות עדות מיכאלי ו-ג.א. כן טוענת הסניגורית כי מסדר הזיהוי שנערך למיכאלי משקלו אפסי בשל שرك הוא מבין 8 הדמיות לבוש חולצה לבנה, בנוסף מצאה היא אין התאמות ופריכות של מה בכך בראיות.

14. הנהן קובע חד-משמעות כי יש די ראיות לכך להליר כי המשﬁב הוא זה אשר ביחיד עם משיב 2 תקף את רוכב האופנוויל. הסטיות והמשקל הפוגם של הראות עליהם מצבעה הסניגורית מקומן להיבחן במסגרת ההליר העיקרי.

15. על פי מבחן "אם נאמין..." יש בנסיבות, כאמור, ראיות לכך למכביר כי המשﬁב היה במקום כאשר הוא אחז אלה ומשנוכח שרכוב האופנוויל אינם קורבונו המיועד נמלט מהמקום - במקביל בהפרש של שניות בודדות ذكر משיב 2 את המתלון.

16. באת כה המשﬁב סבורה שאף לעברית קשרה אין בראיות שהציגה המבקרת חומר פוטנציאלי שיוכיח אותה ולא היא - הפרש הזמן קצר מאוד בין הגעתו של המשﬁב אל האופנוויל ועליו הנגע ודקירתו של الآخرן על-ידי משיב 2, הגעתם ייחדיו למקום - הימלטותם לאוטו הכוון, שהותם ייחדי לפניה ואחריו האירוע כל אלה מלמדים את שברור "הילכו שניים ייחדי, אלא אם נועדו" (עמום פרק ג', פסוק ג'). ראיות לקשר קשור ניתן ללמידה מהנסיבות והנסיבות אכן מלמדות שהשניים הגיעו יחדיו למקום האירוע למטרה משותפת לאחר תכנון וקשר קשור ביניהם.

ניתנה והודעה היום כ"ט אב התש"פ, 19 אוגוסט 2020, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט